

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyed-
évre 2 frt 50 kr, egy óra 1 forint.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:

Vértesi Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Széchényi-utca 1761. sz.
Kunz József ur kereskedésével szemben.

Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

Példa, melyet Debreczennek követni kell.

Debreczen, Febr. 8.

A tegnap este érkezett fővárosi lapokban következő hirt olvassuk:

„Szamosujvár szabad királyi város közönsége a millennium emlékére kétszáz ezer forintos alapítványt tett a városban létesítendő főgimnáziumra. A város hazafias közönsége, nagy lelkesedéssel, egyértelműleg hozta meg ezt a határozatot s erre vonatkozó felterjesztését már legközelebb küldöttség útján fogja a közoktatásügyi miniszter elé terjeszteni. A várost elhatárolásánál elsősorban igen fontos állami szempontok vezérelték. Szamosujvár ugyanis g. kath. püspökségnek székhelye lévén, a főgimnázium létesítésére hozott nagyáldozattal lehetővé akarja tenni, hogy az erdélyrészi és az egyházmegyéhez tartozó felső magyarországi gör. kath. ifjúság egyházi és kulturális életének góczpontján hazafias szellemű közpiskolai kiképzést nyerhessen. A főgimnázium hiánya a g. kath. ifjúság nagy részét a naszói gimnázium látogatására kényszerítette. Szamos-Ujvár sz. kir. város közönsége országos szempontból nagy elismerést érdemel áldozatkészségeért.“

Ime egy szerény, anyagi viszonyok között élő erdélyrészi kis város közön-

sége, mely eredetire nézve nem is magyar, nyelvére nézve ma is örmény, melynek ősei nem a honfoglaló magyarokkal költöztek Magyarország földére, ime ez a kis örmény város, így tud lelkesedni a honfoglalás ezer éves fordulója felett.

Kétszáz ezer forinttal alapját veti meg egy középiskolának, hogy meglátása legyen az a magyar állameszmének s annak emléke a nem magyar ajku ifjúság magyarrá nevelkedjék érületében, nyelvében.

Egy iskola alapításával lép Szamosujvár örmény lakossága a honvédelem szolgálatában; a kultura fegyvereit ragadja kezébe, hogy tért hódítson, diadalmat szerezzen a magyar állameszmének, a magyar szellemnek, azon a földön, melyet az eloláhosodás veszedelme ijjesztően fenyeget.

Es Szamosujvár hazafias örmény lakossága példát adott a tehetősebb, népes magyar városoknak, mimódon tegyék emlékezetessé, maradandó becsűvé a honfoglalás megünneplését.

Az a 200,000 forintos alapítvány híre ugy jelenik meg Debreczen előtt is, mint riadót harsogó kürtnek szava, — mely az édes pihenésből, a mámoros álomból rázza fel a szunyadókat.

Igen föl a tette, Debreczen közönsége!

A mi szívünk ne dobbanna meg at-

tól a gondolattól, hogy ezer évóta élünk ezen a szentelt földön, mely a szamosujváriaknak csak két száz évóta hazája.

Kisebbség vagyunk-e mi az áldozatkészségben, erőtlenebbek-e a honfoglalás folytatólagos munkájának teljesítésében azoknál, akik kevesebbek számra, és szegényebbek vagyonra nézve.

A mi számunkat 60 ezerre teszik, közvagyonunk 18 milliót, magánvagyonunk pedig kétszer annyit ér.

Ilyen rengeteg tömege az erkölcsi és anyagi öröknek bámulatos dolgokra képes, ha tud lelkesülni, nagy eszmékért, fenyves történelmi események emlékezetére. Hogy pedig fellelkesüljön, azt megköveteli tőle a tradícióhoz, hivatásához, gazdagságához fűződő kötelesség. — Nemesség és vagyon egyformán kötelez.

Csak az a kérdés, mimódon kezdjen bele Debreczen a millenniumi emlék alapításához?

A közvélemény lehet állítani — egyetemet kíván. Ugy de, bizonyos, hogy Debreczen a saját erejéből ilyen alkotásra nem képes; az is bizonyosnak látszik, hogy a meglévő alpon: a kollégiumon felépíthető az egyetem, ha bár esonka lesz is az, — jellegére nézve pedig aligha lehet más, mint felekezeti.

Mi ugy gondoljuk, hogy a kérdést két felé kell választani

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

A féltékeny férj vagy Leleszi Tamás*)

A bereghi vár a szőke Borsova jobb partján állott, ott hol a máramarosi hegyek lankásabban simulnak a völgyekre; mintha kifáradt, pihenő, oroszlanok lennének. Van ott egy kopasz, égbe nyúló fennsík körítve lombos erdőkkel; e helyen állott a híres bereghi vár, abban az időben, — mesés, lovagias időben, midőn Kun László királyunk uralkodott, ki mindenhez értett, csak népe boldogításához nem.

Leleszi Tamás uram komolyan, méltóságosan sétált sulytásos magyar ruhájában vára egyik tágas termében, honnan az ablakból fenséges kilátás nyílt a vidékre.

Miért beszélem el e gyönyörű tájakat, hegyek közé rejtőzött völgyeket, csalogány dalaikkal, a kanyargó folyocsokát ezüst hullámaival, melyekben fürdik a kék égnek, s napnak a képe, s mutat a halandónak oly

tisztaságot, minőről itt a földön fogalom alig van.

Mindezt miért beszéljem el, mert hisz Leleszi Tamás uramnak sokkal fájóbb gondolatai vannak, mintsem általa már ilyen megszokott képre ügyeljen.

Egy szőkelevetven himezget ifju szép neje, Gizella, kivel csak pár hónapja fűzi össze a házasság szent köteléke.

Leleszi Tamás uram a világegyetért rá sem pillantana.

Pár hónapja, hogy a szerelem édes lánca köti össze őket s már harag?

Bizony harag, melyről a szép nagyasszony még nem tud semmit, csak Tamás uram rejtegeti szívében.

A kedves kis feleség csak azt gondolja még, hogy férje bal lábbal kelt ma föl, jobb ilyenkor nem háborgatni.

Tamás uram azok közé tartozott, kik bizony későre adták már holdvilágos, til-tul öszülő fejüket az asszonyi kormány alá. Bocsnát e kifejezésért, de, a háznál az olyan kedves szép asszony mint a minő Gizella volt, még akaratlanul is fejére huzza férjének egy kisse papucsát. Nehézkes ember volt, mutatják lépései, csaknem nyög a palló, a mint lábai reá nehezednek. Nehézkes volt a lépése, nehézkes egyoldalú a gondolkozása, s éppen

ezért ütötte fel fejét, a minden boldogságot megrontó féltékeny-ég szívében.

Eddig is azért nem házasodott, hogy nem sok jót tett fel az asszonyokról; de hát egyszer őt is megütötte az ürdög a lapáttal s ime most agyancsak benne van a páczbaa. S ha az ilyen már öszbe vegyült emberek szerelmesek, az valami rettentő! Isten őrizz!

Asszonykája csak fel-felüti szép szőke fürtös fejét, meg nagy kék szemeit Tamás uram komor arczára s aggodalommal vizsgálja férje szemöldökrángásait. Bele-bele rejti gömbölyü kis képét a himzésbe, mintha abba akarná temetni kételyeit.

S férje csak méri a termet hosszában, széltében, míg egyszer nagy csontos kezait a terem bal oldalán levő ajtó kilincsére illeszti, s az író-diák szobájába lép.

— Nos, hogy vagyunk domine? Mik az újabb hírek? — kérdi.

— Bizony nagy jó uram a fekete paripás lovag csak éppen úgy mint tegnap este is, megjelent a vár nyugoti oldalán, s nagyasszonyunk — óh istenem, hogy őt vádolnom kell! — ez időtájban megint nem volt látható a várban. Csak nzelőtt jött meg, s rejtőzött vissza terméibe, hogy kegyelmes uram megérkezett.

Ezer ürdög — mormogá magában Lele-

*) Felsővásta szerző a múlt hó 30-án megtartott táncszal egybekötött tanári mulatságon Hajdu Nánásó í

Igy: akarják-e a társadalom és a kollégium fentartó testületei, hogy a debreczeni kollégium a millenium emlékére egyetemi rangra emeltessék filozófiai fakultás felállításával? Ha igen: ezt mondják ki és akkor támogatásért forduljanak Debreczen városához.

A másik kérdés ez: kész-e Debreczen város a lehető legnagyobb áldozattal méltó emléket állítani a millenium emlékére? Hogy mi legyen ez az emlék azt attól tegye azt függővé, mit határoz a társadalom, mit a kollégium fentartó testületei.

Az első lépés tehát a társadalmat illeti meg mert, (város az átalakult viszonyok között nehezen mondhatja ki elsőnek, hogy ő felekezeti jellegű egyetemre tesz két vagy több száz ezer forint alapítványt) ugyszintén a kollégium fentartó testületeit.

Ezzel a lépéssel pedig sokáig nem várhatunk. — A tavaszi egyházkerületi gyűlésen, ha elkészni nem akarunk, okvetlenül elő kell venni az ügyet, ha másként nem legalább értekezlet alakjában.

Alljon elő a Csokonai köi is; bontsa ki a társadalom előtt a magasztos eszme lobogóját.

Jusson eszünkbe újra meg újra, hogy Erdélynek egy kis, örmény városa 200,000 forint alapítványt tett ugyanazon eszme javára.

A debreczeni gazdasági egy- let jubileuma.

— Allatkiallítás 60000 darab jószággal díjazás, országos vásár, csikóverseny a Hortobágyon. —

Debreczen, febr. 7.

Örömmel tudatjuk a közönséggel, hogy az eszme megvalósulása, olyan alakban, olyan nagy arányokban, ahogy azt a gazdasági egylet bölcsői kigondolták, immár egészen biztosítottak tekinthető.

A legelső és legtekintélyesebb gazdának ma délután tartott népes értekezlete egyszóval és egyakarattal hozzájárult a tervhez; a nemes város támogatását, illetőleg pedig, nem kötelezőleg ugyan (amit ezuttal nem is várt, nem is várható senki), de teljes jóakarattal az eszmét helyeselve biztatólag nyilatkozott a város első tisztviselője, a polgármester és Vekerle Sándora: a főszámvévo.

Színhelye lesz tehát a szemmel beláthatatlan Hortobágy olyan országgraszáló eseménynek, amilyent még nem látott a délibábos híres pusztas a milyent az országnak egyetlen városa sem tudna utánunk csinálni.

Az Elep pusztas szőlőtől, az Arkus folyásáig, harmincz kilométer hosszúságban, juhnyájak, gulyák, ménesek, sertéskondák váltogatják egymást, páratlanul szép látványt nyújtva a gazdáknak, akik az ország minden részéből sereglenek össze. Így mutatjuk be azoknak, Debreczennek milyen rengeteg mozgó vagyont táplálja a hortobágyi pusztas. — Ezzel egyszersmind arra is felhívjuk a közfigyelmet, mint illusztrált roppant hirdetéssel, hogy jöjjenek ismét, sűrűn, nagy számmal állatvásárainkra, mert van nekünk mit eladni. Épen ebben rejlik a jubileum gyakorlati haszna, melyet a gazdasági egylet legfőbb céljával tűzött ki, nem azt, hogy a jelenlevők egymást felköszöntsék, hogy jól egyenek, igyanak, nem is azt, hogy pusztas látványosságban gyönyörködtessek meg hívott vendégeinket.

Az ünnepi vidám zajnak, az eleven, tarka látványosságnak, meg lesz a maga nagy belső értéke és a jövődő meghozza üdvös eredményét. Nagy erkölcsi és anyagi előnyök származnak abból, ha vendégeink széthordják a szélrózsa minden irányában a hortobágyi jószág állománynak gazdagságát, a debreczeni gazdáknak életrevalóságát és Debreczen városnak becsületes jó hírnevét.

Elismeréssel adózunk a gazdáknak, akik leküzdve aggodalmaikat és szakítva elzárkózó konzervatív elveikkel, felfogták a nagyszabásúnak tervezett hortobágyi ünnepek gyakorlati értékét, csatlakozásukkal lehetővé tették a terv megvalósulását, s előkészítettek egy olyan napot, mely diadala, dicsősége lesz Debreczennek.

*

A gyűlés lefolyását im itt közöljük.

A gazdasági egyesület elnöksége által összehívott gyűlésen mintegy száz tekintélyes

gazda jelent meg, tulnyomó számmal törzsökös polgár gazdák. A városi hatóság részéről ott láttuk Simonffy Imre polgármest, Szabó József főszámvévót és Bészler Lajos tanácsnokot.

A gyűlést Váczy János üdvözlő szavakkal megnyitván Békessy László tanár, a gazdasági egylet titkára meggyőző érvekkel, lelkes, szép beszédben ösmertette a debreczeni gazdasági egylet 25 éves jubileumának, az egész gazdaközönséget, az egész várost érdeklő tervezetét s azon közös célokat, melyeket az egylet e jubileumnak ismeretett tervezete szerint megvalósítani akar.

A gazdasági egyletnek mint mindig, most is az a célja, hogy a gazdaközönségnek javát, hasznát keresse. — Nagy tévedés lenne tőle, nem is felelné meg bivatásának, ha eszem-iszom, látványos ünnepélyt rendezne. — De midőn meghívja vendégül az ország összes gazdasági egyleteit — az is bizonyos — valami olyant kell nyújtani, ami megfelelően Debreczen jóhírnevének, tekintélyének. Fiaszkót nem szabad vallani; de tulajdonságos költsékezésbe sem szabad magunkat verni. Mert az egylet nem áldozhat e célra többet 2000 forintnál s ezzel mindet odaadja, amit adhat; viszont a varostól se kérhetünk sok ezrekre menő támogatást.

Mindezeknek mörlegbe vetésével állapodott meg a gazdasági egylet abban, hogy jubileumának színhelyéül a Hortobágyot válassza ahol kevés költséggel, de annál több ügyesreterettel a jószágartó gazdaközönség részéről, melyet ime ezennel késelmez az egylet, páratlan, utánozhatlan ünnepélyt lehet rendezni. Ha a tisztelt gazdaközönség szives lesz beleegyezni, a Szalkától az Arkusig a vasut közelében összeterelve, bemutatjuk az összes 60 ezer darabra menő hortobágyi jószág állományt Debreczen gazdaságának egyik bősége forrását a vonaton lassan végig menő vendégeknek. Hány embar van, aki kapva kap az alkalmon, hogy lássa a Hortobágyot, melyet még debreczeniek közül is sokan homok sivatagnak képzelnek, mások olyan pusztának, melyen lóháton nyargalnak a betyárok.

Miután keresztül vezetjük vendégeinket a 30 kilométer hosszú vonalon, s a hortobágyi hidaal egy bíráló bizottság az elővezetett állatok felett kritizáló működését betejezte nagy közönség jelenlétében jutalomdíjak osztatnak ki.

Körülbelül 2000 idegenre számíthatunk. Ezek ellátása sok gondot fog okozni oda-kin t a pusztán. De hát könnyitünk rajta

Tamás mind ilyen az asszony, de megölöm a gaz, ripők esáhitót még ma, nem bánom ha het tüzes isten nyila védi.

Haladott az idő, s a nap már az estébe hajolt, s már csókolák pirosas sugarai a távoli bérceket, midőn Tamás uramnak pej ménjét kivették az akolból. Szép állat volt, de mi baja lett volna a várurnak most szépséggel. Szive hevesen dobogott, keze kardjához meg kopjájához tapadt, s a szép asszonytól csak bucsut sem véve eresztette le a dobogót melyen a gyors állat könnyű szökésekkel haladott át.

Jaj, százszor is jaj annak, kiért most Tamás ur kiépett barlangjából, ha ezer lelke volna is, még sem látná meg a holnap felkelő napot.

Tudták is ám azok a régi, jó vitézek kardjukat forgatni; volt rá eset, hogy némely asszony is jobban értett a kardforgatás hoz abban a korban, mint mi ma.

Tamás uramnak is voltak érdemei ebben. tanuskodik róla a Morva-mező, hiszen csak most segíté a magyar király 56 ezer emberrel a trónra Habsburgi Rudolfot.

Szép májusi est volt, csendes illatos volt a lég, mintha az új tavasz teljes szerelmét, búbját lehelte volna a tájra.

A vártól távol apró pörkunyhók jeleztek kétes világukkal a kis falu helyét; s ott az öreg vár felettök, komoly méltóságosan, uraltatva a vidéktől. Komoly volt, mint

a várur tekintete, ridegnek látszott, mint tulajdonosának lelke Tetejét vékony kőd felhő takará, mint valami titkot, melyet elfed az ég intező keze a halandó ember szeme elől. —

Megjött a hold s föléledt az éji vidék szenderegéseiből, bagoly pár csapott le a szunyadó kis madárra, kószáló egérkére, szöcskék szunyogok és éneklő tücskök hangjai képeztek kellemes összhangot, összeolvadva az esti légben. Majd egy-egy ezürke tollu fülemile fakadt édes dalra boldog mámorában!

De most halk lódobogás hangja riasztja fel az éj mészáló kis állatait. A hold mélyen rejtezik a felhők megé, tán, hogy onnan lesse a kalandot. Bizonyosan a fekete lovak, csak félenken közeledik a vár felé. Lova is olyan könnyen hordozza lábait, hogy tüneménynek éji kíséretének vélnők.

Oh, ha ez jár a szép várurnó mosolya; min mosoly után! Milyen deli az alakja, minő különböző a Leleszi Tamás uramétól.

Növése sugár, karosu, mintha az Isten is szerelmi kalandra teremtetts volna.

Tán épen most várja, lesi, hogy a kedves mosolygó szerető előlép a fülemilés berkek megöül, egy mámoros óráért, boldogító pillantásért édes csókot varázsolvá a hü lovak ajkaira.

Dejszen más közeledik felé, háta megett

van és az asszonycsábitónak Leleszi uram szerencse hogy észre veszi lovakunk.

Ezer szerencse, mert iszonyu csapást mér rá a felbőszült Tamás ur közelgratva hozzá lovával. E csapás utolsó kenete lenne ha ügyesen félre nem ugrotva, ugy ki nem ütne dicső Leleszink kezéből a kardot, hogy az messze hullva furódott be a virágos földbe.

Ez már sok! — dörmögé Leleszi. Előveszi kopjáját s szur vele, de ezt is kikerülik ügyesen, ugy hogy csak bordáját surolja az elleu lovának. Erre az idegen állat nagyokat szökel, de hirtelen megbotlik egy kis zöld halomban, s két első térdére esik, Útni késszül Tamás ur! De felkiált a lovak! „Ne üss Tamás mert ártatlan feleségedet öld meg?”

Megfagyott a vér a várur ereiben! De pillanat és haragja fölülkerelkedik! „Egy asszony, s ilyen merészség! dörmögi, Hol kószálsz a sötét éjszakában! „Ha ártatlan vagy, megtudom: mindenről számolni tar- tozol!”

„Engedj meg — szóla Gizella felindult reszkető hangon — csak féltékenységedet akarám egy kissé büntetni. A férj iródiákjával titkolódzék, azért vagyok feleséged, hogy kételyeidet velem közöld!”

„Az iródiák holnapon tul nem lesz várunkban! De most jár, had mutassam meg a helyet melyet mostanában többször fölkerestem! Annyit tettem rosszul, hogy ismerve természeted titkolni akartam előttd!”

Olyan ételekkel vendéglük őket, amelynek kel a pásztorok élnek. — Látni fogják tehát mire való a „vasaló“ a „szolgafa.“ A felszolgálást pedig a gazdasági egyesület tagjai, meg a gazdáknak erre fölkerült fia végzik.

Magyar ember nem tartja szégyelni valósnak, ha vendégeit ő maga szolgálja ki.

A megvendégelésre ott van a nagy állás, melyet szépen fellehet díszíteni; sátrak is vonhatók.

Délután csikóversenyyel, esetleg táncszal (bizonyos, hogy szép leányok és asszonyok is lesznek kint) toldanánk meg az ünnepély sorrendjét.

Fejtegette Békessy a hortobágyi kiállításból várható hasznokat is.

Régi, híres állatvásáraink lehangolttak; a vevők elmaradoztak. Így járt különben Fehérvár, Győr, Váradi is. De Győr nem hagyta magát. Mikor egy szép napon azon vette észre magát, hogy híres lovászárai sehoh sincsennek: elkezdte díjazásokkal, versenyekkel, nagy lármával odacsodítani a vevőket, eladókat és lovászárai megint legelsők az országban. Mit tesz a kormány a budapesti lovászárokért? Minden módon reklámot csinál azoknak. Van is eredménye.

Hát mi haligassunk és összedugott kézzel várjuk, mikor derül újra vásárainkra a pirosuló hajnal?

Ide kell hívni a gazdákat, hogy lássák, van nekünk is sok eladni való jószágunk, kedvező tapasztalatok után majd ide járnak azután. Mily eredménye lesz annak, ha az ország minden lapja írni fog a hortobágyi ünnepélyről és hírünket széthordja idehaza is, külföldön is.

Terjesztenünk kell a város hírét, beszélnünk haladásáról. Nam volt kidobott pénz, amit a király-fogadásra költöttünk; nem elfecsérelt összeg az, amit a városi hatóság új meg új intézmények létesítésére áldoz. — Böven megtérül az a város erkölcsi tekintélyének emelkedésében és a polgárság vagyonsodásában.

A hortobágyi kiállításból is csak hasznunk lehet; kárunk semmiesetre. A teher, amibe kerül, aránytalanul kevés. — Azt pedig viseli részben a gazdasági egyesület; a többit kérni fogjuk a várostól és a kormánytól, a kormánytól a díjakat. A földmivelésügyi miniszteriumban nagyon tetszik a terv, díszlik annak nagyszerűségét, készek a támogatásra, mielőtt kész tervvel állunk elő. Lejőn a földmivelésügyi miniszter is.

Estve kerestem fel azt, mert ilyenkor engedi időm, s mostanában te párszor estve hagyád el a várunkat!

Mentek egymás mellett; Leleszi uram lefőzve mint a rák Gizella pedig diadalmasan, mintho Diana istennő tartaná diadalmenetét.

Egy porkanyhó előtt állottak meg. — Megnyitott az ajtó, s a nyomor iszonytató képtáru fel a szemlélő előtt.

„Ha van vétkem, mondá az urnó, annyiból áll, hogy szegény jobbágyaidat segítém!“

Halvány, beteg asszony feküdt a szalma ágyon, mellette két kis gyermeke. A szerencsétlen családapa, csak pár napja halt el. Látni e szegénységet szívet rázó volt. A beteg nő s két gyermeke áldva terjeszték ki kezeiket nagy asszonyuk felé. Az urnó két szeméből könnyet csalt a részvét olyan volt e könnyes szem, mint midőn az ég mosolyog fel még hullós eső cseppeivel, zivatar után.

Leleszi uramat is meghatotta a látvány, forrón ölelte jó nejét magához, s egy erszényt nyújtott a ny morultaknak.

Visszamentek a várba, hová ez alatt a ruszthi vár ura, a sógor érkezett meg. Főlvitá Tamás uramat tréfáival, s majd reggelig forogtak a kupák, s itták az áldomást megemlékezve asszony hűségéről, szerelemről

Kolozsvári Aladár.

A város segedelme iránt sem lehet kétség; hiszen a lakosság túlnyomó többségét képező gazdaközönség kéri olyan czélra, melyből a városnak is haszna fog lenni.

Ezután czáfolta szóló azokat az aggodalmakat, melyeket néme y gazdák a jószágoknak a vasut közelébe terelése miatt formálnak. Hiszen négy-hat óráig a nagy területen elszórt jószágok össze nem tapossák a legelőt; s attól sem lehet tartani, hogy a pásztorok, kik különben is jutalomban részesülnek fáradságukért, együtt ne tudnák azokat tartani.

Végül szólt a vendégek elszállásolásáról. Bizonyára kész szívvvel nyitja meg Debreczen közönsége vendégszerető háza ajtait az idegen gazdák előtt.

Az ügy megérdemli, végezi szavait, hogy Debreczen város a nevéhez kösse.

H a r s á n y i János rövid felszólalása után, ki azon feltétel mellett, hogy ha nem a most is sok terhet viselő jószágirtó gazdák viselik a kötségeket, hozzájárul a tervhez, (nem ők viselik) — Szabó József főszámvevő állott fel. — Nem tartja czélszerűnek, vasutról mutatni be a nyájakat. Így legelőbb csak a mennyiségről szerezhetnek fogalmat az idegenek, de a minőségről nem. A jószágállományról igazi képet csak úgy lehetne nyújtani, ha szekereken járhatnák be a pusztát. A kiállítást és díjazást szükégesnek tartja a városnak az öszekötni, mert csak így lesz annak vonzerje és gyakorlati haszna (Helyeslések.) Az idegenek megvendégelésére nézve pedig azt ajánlja, hogy azok tiszteltetésre ne a Hortobágyon, hanem este, a városban rendezzük be őket.

B é k é s s y László örömmel hallja a főszámvevő nyilatkozatát, melyből azt következteti, hogy a főszámvevő ur is pártolja az eszmét. — Ezután elmondja, hogy csak is székértő gazdák hivatnak meg s nem olyanok, akik pl. nagyon jól tudnak berotválni, de a gazdálkodásból nem is konytanak. A rendezőség előre tudni fogja, kik és hányan jönnek; így a rendet nagyon jól fenlehet tartani.

S i m o n f f y I m r e polgármester maga is szükségesnek tartja, hogy a város időszakonként hangosabban élelje az adjon magáról mert csak így nem felejtkezik el rólunk az ország és a külföld. — Ezt teszi ma már az iparos, a kereskedő, aki évente százakat és ezreket áldoz arra, hogy a közönség naponta olvashassa üzlete nevét az újságokban. Debreczen hívja fel magára a figyelmet, a közérdeklődést. — Erre alkalmasnak látszik a tervezett jubileum, amelynek eszméje nem olyan, hogy azt elejteni lehessen. Nagyon helyes, hogy a gazdasági egyesület nem elégszik meg közönséges áldomás ivással hanem a kellemest a hasznossal párosítja.

Azt is helyesli, hogy vasutról bemutatnak a hortobágyi jószágokat. Az idegenek megvendégelését ő is a városban véleményezi a kiállítás után. A város támogatására nézve, határozott ígéretet nem tehet. A maga részéről pártolja az eszmét; ha elfogadható lesz a terv, hiszi, hogy a városi tanács segítségével fog nyújtania kivételéhez (Eljenzés.)

Hasonlóképpen nyilatkozott S z a b ó József főszámvevő is.

Bészler Lajos tanácsnok pártolja azt az indítványt, hogy vásárral köttessék össze a kiállítás; anayival inkább, mert remélhetőleg, akkorra engedélyezve lesz a hortobágyi országos vásár is, és berendezve a vásártér.

L Nagy Bálint, Öry Mihály, Kovács Lajos, Buzás Elek, Békessy László és Jámor Ferencz (többi Buzás Elekkel és Nagy Bálinttal együtt minden aggodalom nélkül, melegen pártolják az eszmét) — felszólalása után

elnöklő V á c z y János kimondja a határozatot, mely szerint a közgyűlés hozzájárul a hortobágyon legelő jószágoknak a vasut közelébe való felhajtásához.

A részleteket egy túlnyomólag gazdák-ból álló rendörség, mely ezután alakul meg, fogja megállapítani.

Etiquette elleni vétség.

Lapunk egy kedves olvasója főbenjáró etiquette-vétségben kér felmentő vagy elmarasztaló ítéletet e lapok bájos nő-olvasó közönségétől. A tényállást elmondja az alábbi szószertint között levél:

Tisztelt szerkesztő ur! Igen lekötelez ha — e néhány sornak b. lapjában helyet adni kegyeskednék, hátha a sok bájos olvasó hölgyközönség között, akad aki valaki az én szórakozott lelkemnek némi megnyugtatót tud szerezni? — mert én beismerem ugyan, hogy sok oly dolgot követtem el szórakozottságból a mely mosolyra indított — de amely kétségbeejtésen és etiquette érzéseimet annyira sértse, tudtommal ezt az egyet, és itt nem találom módot annak jóvá tételére. — Történt ugyanis, hogy egy napon a salonom berendezését változtattam meg, és a jobb oldalon álló causeuse a bal oldalra került (tehát canapé kérdés) és oh fátum! azon a napon jött magas rangú látogatásom, és én miután az ajtó felül való részen szoktam ülni, míg a tuloldalon állt a diván most is így találtam helyet jelölni — és nem vettem hirtelen észre, hogy bizony megfordítva van, mert én ültem jobbról és a vendégem került balkézre — uram! én ezt akkor láttam, mikor vendégeim már távoztak — nem éppen most történt, de az engem azóta folyton kísért, bántja a lelkemet és kész volnék ezen vétségemért, az etiquette büntető törvénykönyv bármely §-ának alávetni magamat — ha ugyan van mód, ilyen a műveltség rovására elkövetnek látszó hibát helyre hozni? mert első visiteről van szó és nem én vagyok hivatott, ezt a reám nézve mindenesetre megtisztelő visitecsereit ismételni.

Hölgyeim legyenek irgalmasok, az én szegény eltévedt lelkemnek, és mondják meg miképen lehetne ezt a nagy hibát jóvá tenni? kérde:

A kis szórakozott.

Ime a főbenjáró vétség tárgyi és alanyi tényálladéka. Tessék figyelmesen megolvasni — s az ítéletet legjobb meggyőződésük szerint meghozni — ítéletük azt hisszük könynyíteni fog a kis szórakozott lelkiismeretén. A beérkezett válaszokat természetesen mind közölni fogjuk.

Napi hírek.

Tájékoztató.

A királyi táblán hivatalos órák a segéd és kezelő hivatalokban d. e. 8—12, d. u. 2—5 óráig tartanak. — Az igtató, kiadó hivatal és az irattár a felelnek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6 ig.

Anyakönyvtár a kollégiumban a közönségnek nyitva pénteken délelőt 11-től 12-ig.

Muzeum a kollégiumban nyitva van vasárnaponként d. e. 10-től 12-ig.

Színházban előadások naponta péntek kivételével kezdődnek este 7 órakor.

Nagy sétahangverseny vasárnap és ünnepnapokon d. u. 4 órakor a „Margit-fürdő“ nagytermében.

Febr. 10. A eszmadia ifjuság bálja a Margit-fürdőben.

Február 13. Az önkéntes tűzoltók fizetett tűzoltóinak bálja a Margit-fürdőben.

Febr. 20. Kereskedő ifjak önképző egylerének, 25 éves jubileuma.

Febr. 21. Kereskedő ifjak jublárius táncestélye a Bikában.

Febr. 21. Táncestély a Bikában.

Febr. 21. Kereskedő ifjak önképző egyesülete,

Febr. 25. Zártkörű tea estély a Margit-fürdőben.

Febr. 26. Pinczér ifjuság bálja a Margit-fürdő disztermében.

Febr. 27. Függetlenségi bál a Margit-fürdőben.

Márczius 2. Ács ifjuság bálja, A Margit-fürdőben.

Márczius 5. A „fillérogylei tea estélye a „Bika szaloda disztermében.

— **Személyi hír.** Kis Aron püspök ma reggel városunkba érkezett és délután Nyiregyháza utazott egyházi ügyben.

— **Nyári szinkör építése.** A szinügyi bizottság Simonffy Imre polgármester elnöklete alatt tegnap tárgyalta a Nagyerdőre tervezett nyári szinkör építését, melyet Leszkay András szinigazgató újjabban megsürgött. A bizottság előtt többféle vázlatos tervrajz és költségvetés feküdt. Volt favázis, téglafalás, cizkusszal is egybekötött tervezet. Komlóssy Arthur kijelentette, hogy ő egyelőre lemond arról, hogy a szinkör lovardának is berendezve építtessék, de csakis oly feltétel alatt, ha még ez évben felépül a szinkör. Vita után a bizottság favázis szerkezetű a közökben téglával kirakott szinkör építését fogadta el, legalább is 2000 nézőre számítva. A szinkör a régi lövőház mögötti térségre épüljön. Javasolja továbbá, hogy a tanács a terv és költségvetés készítésére hirdessen pályázatot s az elfogadható tervet 500 forint jutalmazza. Az építést pedig még az idén fogantassa. Ma d. o. a tanács is tárgyalás alá vette az ügyet s elfogadta a szinügyi bizottság fentebb ösmertetett javaslatát. E szerint legközelebb pályázatot hirdetnek a nyári szinkör tervéi kidolgozására. Az építésre, mint Szabó József főszámvevő jelentette, a házi pénztár összesen harmincz ezer forint értékkel rendelkezik, 20000 forint készpénz, a többi téglá és keményfa anyag. A szinkör építését a városi közgyűlés már két évvel ezelőtt elhatározta. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy a szinügyi bizottság az 5000 forint szubvenziót erre évre Leszkaynak hiatalványozhatóan véleményezte.

— **Árvizvédelmi előintézkedés.** Az alsószabolcsi tisztai ármentesítő társaság igazgatója megkeresette Debreczen város tanácsát, hogy netalán árviz esetére 60 munkást két értelmes vezetővel tartson készenlétben és az első sürgőnyre felszerelve vasuton küldje Csegére. A mérnöki hivatal már összeíratta a hatvan munkást. Mind olyan emberek, akik az 1887-diki árvizkor nagyon kitüntették magukat.

— **Óvodák megnyitása.** Miután a difteritisz már csak szörványosan és szelid lefolyással fordul elő, a főorvos javasolja, hogy a két hónap óta bezárva tartott kisdóvó-dák és Fröbel gyermekkert február 8-dikán ismét megnyitassanak. A polgármester a javaslat folytán a megnyitást elrendelte.

— **A debreczeni helyi vasutak üzletbevétele.** A debreczeni gőzmozdonyu helyi vasutak üzletbevétele a múlt évi jan. 1-től decz. 31-ig 50900 forint volt, az előző évhez hasonlítva 93 forinttal több; kilométerenként 10390 forint. A hatvanuteza-vásártéri vasutak üzletbevétele volt ugyanazon évben 5129 forint 131 forinttal kevesebb mint az előző évben; kilométerenként 1709 forint. A magyarországi városi helyi vasutak között ez a vasut ért el legkevesebb üzletbevétele; kevesebbet mint az előző évben is. Valóban elérkezett az ideje, hogy a tulajdonos részvénytársaság valamit tegyen a forgalom emelésére; mert ha minden évben ráfizet az üzletre, ezzel lassanként felemésztí saját tőkéjét, azután következik a csőd, vagy legjobb esetben a felszámolás. — Ezen vasutakra pedig szükség van, nem a részvényesek, hanem a nagy közönség érdekében. — Tessék megépíttetni a csatlakozó vonalat a debreczen-nánási és debreczen-fabonyi vasutal és berendezkedni teheráru forgalom közvetítésére; amihez azonban feltétlenül szükséges, hogy a vonal a helyi vasut vágányával is csatlakozzék, amit egy ízben a miniszteriumnál sürgött is már a társaság, de akkor a gőzmozdonyu helyi vasut társaság merev ellenmondásán hajótörést szenvedett a kísérlet. Másik módja volna a forgalom emelésének, ha új tőke beszerés-

sével a vasut kiterjesztetnék akár valamelyik élők forgalmu utczára például Csapó- vagy Czegléd-Szent-Anna utczákra, akár a téglagyárak irányában, amelyekhez most rendkívül rossz közlekedési ut vezet, — ami által felette megdrágult az építési anyag. — Egy körülbelül 3 kilométer hosszú pályával három nagy körkemenczét: a városét, a Szikszay Lajosét, a Berger-Rösler-Horváth-társtulajdonosokét és a városi régi téglavetőt lehetne összekötni, amelyek együttesen mintegy évi 14—16 millió téglát előállítására vannak berendezve. — E terv megérdemli a megfontolást.

— **Önműködő szék.** Megírtuk annak idején, hogy dr. Grosskopf Gyula bécsi ügyvéd kérvényezett a városnál, engedtessek meg egy bécsi vállalatnak hogy a város közterein, sétányain azokat a eleményes szerkezetű ülő padokat felállíthassa, melyekre csak akkor lehet ráülni, ha valaki egy krajczárt dob a ráerősített perselybe; folyamodó pedig kötelezi magát, hogy évente 100 forintot fizet a helybeli szegények javára. A jog- és pénzügyi bizottság pártolólágy nyilatkozott a kérvény mellett, hogy a furcsa szék a hatóság által kijelölt helyeken felállíthatassanak, meghagyatván a városnak és másoknak a jog, ingyenes padoknak ezután is felállításához.

— **Séta utak prondozása.** A piac utczai és a nagyerdőre vezető jobb oldali sétautak prondozásához a tanács 50 vagon körösi prondot rendelt meg Nagyváradról. A szállítást tegnapelőtt kezdte meg a kolozsvári üzletvezetőség. Naponta 10—10 vagon érkezik.

— **Városi hajduk temetésekénél.** A rendőrfőkapitány javaslatot tetjesztett a tanács elé, mely szerint különböző figyelmen kívül nem hagyható okokból beszüntetendő volna az a régi szokás, hogy a város egyenruhás hajdukat adjon temetésekhez díszőségül. Csupán városi tisztviselők és bizottsági tagok képezének kivételt. A régi időkben volt alapja ennek a szokásnak, mikor még nem voltak temetkezési intézetek s ezeknek egyenruhás alkalmazottai. Ezen kívül a hajduknak, kiknek száma megfogyott, temetésekhez gyakori kirendelése, kárára van a közszolgáltatnak is. A véleményezésre felhívott jog- és pénzügyi bizottság is osztja ugyan a főkapitány felfogását, de mégsem kíván szakítani a régi szokással; s javasolja, hogy a hajduk temetésekre jövőben is kiadhatók legyenek 30 forint díj befizetése mellett.

— **Az izraelita iskolák segélyezése.** A debreczeni izr. hitközség 10 tanítóval bíró iskolai fenntartására előbb 500 forint, tavaly pedig 1000 forint városi segélyt kapott, felét a rendes, felét a rendkívüli költségvetés terhére 1892-re azonban, mivel idejében nem kérvényezett a hitközség, csak 500 forint segélyt vét től költségvetésbe a közgyűlés. — Elkészeve érkezett azután a kérvény, melyet szombaton tárgyalta a jog és pénzügyi bizottság. Az 500 forint újabb segélyt megadandónak véleményezi, csakis erre az évre, minden ebből vonható következtetés nélkül a költségvetésben fölvevett ingyen iskola-átviteli rovat alá.

— **Iparos ifjak betegsegélyző pénztára.** A „Debreczeni iparos ifjak önképző egyesülete” mint már jelentettük, közel 400 taggal betegsegélyző pénztárt fog alakítani, melynek Grünvald József által elkészített alapszabálytervezetét ma este veszi tárgyalás alá egy bizottság. A pénztárnak javasolt czime ez: Debreczeni iparos ifjak önképző egyesülete által alakított betegsegélyző pénztár. Czimnek elég hosszú, de rövidebbre venni nehéz volna.

— **Hitelezők védegylete.** Ilyen nevű új társaság készül alakulni Debreczenben. Ez is mutatja mennyire haladó modern nagy város vagyunk mi már. A múlt héten egy népes értekezlet, melyen Szabó Kálmán a Szabó Lajos fia nagy kereskedőház feje elnökölt, ki is mondotta az egylet alakulását tárgyalta és elfogadta a dr. Popper Mór ügyvéd által referált alapszabálytervezetet.

A védegylet czéja: a nagymérvű fizetési képtelenségek, előforduló visszaélések megállítására, a nagyban dolgozó kereskedők, iparosok és intézetek érdekeinek megóvására. A védegylet tagjait Debreczenből és a közel vidéki élénkebb kereskedelmet űző városokból toborzza össze. — Ehhez hasonló védegylet hazánkban még csak Budapesten létezik. Persze Bécsben is van ilyen.

— **Mikor lesz a felkészítési vizsgák?** Elénk érdeklődés nyilvánul e kérdés iránt. Pedig még most sem lehet bizonyosat irni róla. Dávidházy János esperes a felkészítési állomás betöltésére vonatkozó hirdetést már beküldötte a püspöki hivatalhoz, mely azt ezen a héten közzé is teszi. Ettől számított három-négy hét körülbelül eltelt a kijelölési, úgy hogy számítás szerint csak márczius utolsó vasárnapjára lehet kitűzni a választást. Különben az esperes még ezen a héten megállapítja ezt is és közölni fogja elfogadás végett a presbiteriummal, mely ezen tárgyat a jövő vasárnapi gyűlésén tanácskozik. A felkészítési vizsgákra jogosítottak névsora már készen van s az megtekinthető az egyházi hivatalnál.

— **A debreczeni orthodox zsidók és a recepcio.** A debreczeni orthodox autonóm izraelita hitközség, autonóm jogait féltve, nem csatlakozik a megindított mozgalomhoz.

— **A hortobágyi köhidről.** A Hortobágy folyón keresztül vezető 92 méter hosszú köhid, mely 9 ivezetével élénken emlékeztet a természetben vagy képben látott prágai Nepomuki Szent János hidra, egyik legszebb látványos látvány a hortobágyi pusztának. A hagyomány azt tartja róla, hogy a hozzávaló maltert tejjel csinálták. A közlekvétárban tett kutatások is megerősítik ezt. Lapunk egy barátja abból az alkalomból, hogy a kereskedelemügyi miniszter a vámtárgyakról feljelentést kíván a várostól, következő érdekes adatokat közli velünk a hortobágyi hid építéséről: „A híres hortobágyi hidat építeni kezdték 1827-ik évben, bevégezték 1833-ik év deczember havában, a mikor is az akkor működő munkások fejeként 5—5 forint jutalomban részesítették. Kőműves munkáit végeztette Littman József kőműves mester, aki az időben legelső építő mester volt az öreg Rachbaurrel együtt Debreczenben, ivezeteit Brakner Ernő debreczeni ács, kőfaragó munkáit Benkovic és Scher Agoston. Nem számítva azt, hogy a téglavetéshez, — mely a hortobágyi koresma mellett vitézett véghez, Ohatról szállították a fát s annak fuvarbérére nem vétetett számításba: a hid került összesen 14540 forint 33 krajczár kiadásba. Mostani építési árak mellett kerülne 71000 forintba. Érdekes megemlíteni, hogy a levéltári régi adatok szerint az úgy nevezett „veres cement mészbe” tejet használtak, melyet a jószágértő gazdaközönség szállított be a kint legelő gulyák után, de egy esetben szükségből vettek ottani vendéglős Kátástól 252 itczét. (B.)

— **A főiskolai ifjuság köréből.** Megjelent a hittanszaki önképzőtársulat által kiadott „Közlekvétár” 4-dik száma, következő tartalommal: Ejen Kiss Áron, Előszó, Dicsőfi József. A Kherubokról, Nagy Gyula. Tárca. Az emberekben én hiszek, Hiába. (Költ.) Jánosy Zoltán, Oratoriumi szemle, Zih Sándor, Szücs Béla. Vegyes közlemények.

— **Szoboszlói hírek.** A városi tanács elhatározta a Pusztafalu befásítását s ennek kivitelével dr. Czegléd Mihályt bizta meg. Tőke s Gábor volt városi tanácsos a főispán által árvászeki kiadóvá nevezetett ki Hajdumegyehez. — A d o h á n y t e r melés visszahonosítása érdekében Szivós Géza és Szücs Bálint mozgalmat indítottak.

— **Hol jobb az igazság?** Tegnap beállit egy csinos menyecske a főkapitányhoz. A

csinos menyecske most nagyon rosszul nézett
Hát magam is mi baja?

— Instálom, gyalázatosan mert az
uram.

— No majd adunk mi neki. Majd meg,
csitáljuk. Hol lakik?

— Bőszörményben.
— Na nem baj, hát maga hol lakik?

— Furcsa, hát én is Bőszörményben
Ott vert meg.

— Mát akkor hogy jönnek ide Debre-
czenbe az ügyes bajos dolgokkal?

— Instálom, azt mondták nekem, hogy
Debreczenben jobb az igazság mint
Bőszörményben.

A főkapitány persze haza küldte a me-
nyesket a falujába.

— Eskületétel. Tóth Sándor rendőrfo-
galmazó és Pósalaky Mihály polgári biztos
ma délben tették le a tanács előtt a hivatali
esküt.

— Zóna a debreczeni h. nánási vasuton.
Néhány napja csak a zóna személy díjzabás
a debreczeni h. nánási vasuton is életbe lé-
pett s már is tapasztalható a személy forga-
lom gyors emelkedése. A menet díjak külön-
ben Debreczenből és Debreczen vásártéri álló-
mástól számítva a következők:

	I oszt.	II oszt.	III oszt.
Nyulas m. h.	0:30	0:15	0:10
Jása-Sz. György	0:30	0:15	0:10
Zelemér m. h.	0:30	0:15	0:10
H.-Bőszörmény	0:40	0:22	0:15
Vidéki pusztá m. h.	0:40	0:22	0:15
H.-Dorog	1:00	0:80	0:50
H.-Nánás	1:50	1:20	0:75
Tedely	1:50	1:20	0:75
B.-Szt. Mihály	1:50	1:20	0:75

— Bőszörményi hírek. B l ö k é p e k
rendezésén fáradozik az ifjuság a Bocskay
szobor javára. Vajha több lenne az ered-
ménye mint a bálnak. Betörésekkel foglalko-
zó társaságot fogott el a csendőrség. Több
büntény napfényre derült. A bőszörményi
országos vásárok egy nappal mindég később
tartanak, mint a hogy a kalendáriumban
jelölve vannak.

— Nánási hírek. A B o c s k a y
szobor javára a hó folyamán
működve eladást rendeznek. — A fu r o t t
k u t a t a piacon már átadták a közfor-
galomnak. Vize igen jó. — A h. n. á n. á s i
t a k a r é k p é n z t á r m u l t é v i p é n z -
tárforgalma 1.261888 forint volt. A mérleg
szerint a vagyon és teher 526835 forint.
Nyereség- és veszteség számla 39660 for-
rint. Osztalék h é t e z e r forint.

— A t a n á r i k a r f e l o l v a s ó e s t é l y e
igen jól sikerült, közreműködtek felolvasással
szavallattal Kolozsváry Aladár, Hegyi József,
Miklóssy Sándor, Kubinyi Béla, Losonczy
László. Végül tánc volt. Tiszta jövedelem 55 frt
— M e g f a g y o t t. Fáy Sára, férje-
zett Acs Imréné folyó évi január hó 29-én
délután H. Nánásról elindulva Daróczy Jakab
réti tanyájára igyekezett menni. Utközben
azonban utólréte a roppant nagy hófúvás
s a s z e g e n y a s s z o n y t m á s -
n a p a t a n y a i l a k ó h á z t ó l m i n t e g y
300 méternyi távolságban találták meg hol-
tan. Az orvos rendőri boncolás megtagyás
okozta halált konstatált.

A jótékony nőegylet karton- bálja.

— Február 6. —

Ezt a nevet ugyan nem igen érdemelte
ki, mert a kartonruhák száma elenyészően
csekély volt s a hölgyek pompás toilettekben
jelentek meg. Egész elite-társadalmunk talál-
kozót adott itt egymásnak s a bál olyan
népes volt, mint eddig egy bál sem. Notabi-
litásaink közül ott láttuk: P u k y Gyula
kir. táblai elnököt, a táblai bírákat, S i m -
o n f f y Imre polgármestert, B o c z k a
Sámuel főkapitányt, S a á g h y Gyula
vasuti felügyelőt, — dr. K o l a János

ügyvédi kamarai elnököt, K a r a p Mórt,
kaszinó elnökét stb. stb. A katonaság is igen
erősen volt képviselve, élén B o l l a Kál-
mán tábornokkal. A quasi bázisszonyitiszte
V e r e s s n é Szathmáry Teréz asszony
töltötte be nagy szeretetreméltósággal. A kis
szalonokban, melyeket a folyosókon rendeztek
be, élénk társalgás volt, míg a fiatalok a
katona-banda és a Magyarifuk zenéje mellett
mulattak. — Szünőrákor meggyűlt a baja
F e h é r vendéglősnek, mert a rengeteg
vendéget alig lehetett elhelyezni, de aztán a
„helykérdés“ mindenfelé kielégítő módon lőn
megoldva. Az első négyest 120 pár táncolta
három kolonban. A vigalom a legélénkebb
arimo mellett reggeli 5 óráig tartott. Ilyen
elegáns, népes és finom mulatságot már régen
nem látott a Bika díszterme. Jelen voltak a
bálon a következő hölgyek:

Aron Manóné, Bakó Józsefné, Beér Kál-
mánné, Bay Ferenczné, Bernáth Istvánné,
Berger Jenőné, Berger Henrikné, Buzás Elek-
né, Boros Ferenczné, Bernáth Vinczéné, Bal-
kányi Miklósné, Béressy Sámuelné, Balázs
Ödönné, Brunner Edéné, Dr. Bruckner Ernő-
né, Czegélyi Ferenczné, Csathó Ferenczné,
Csicsó Lajosné, Donogán Istvánné, Egri Kál-
mánné, Emmert Antalné, Féyves Lajosné,
(B.-Ujfalu) Ferenczy Adárné, Fischtein
Ignázné, Fehér Hermanné, Fehér Domokos-
né, Fetterné, Gerzon Odönné, Géresi Kálmán-
né, György Elekne, ifj. Gyürky Sándorné,
Gyürffy Aladárné, Gerster Kálmánné, H-gyi
Mihályné, Hoffmanné, Hofferné, Jós Istvánné,
Dr. Irinyi Istvánné, özv Komlóssy Imréné,
Komlóssy Arthurné, Kolbenhayer Kálmánné,
gróf Korniss Zsigmondné, — Dr. Ki-
rály Ferenczné, Kálmáncshelyi Mórné, —
Lichtenstein Józsefné, Leéb Pálné, Molnár
Janka, Dr. Medve Kálmánné, Mérey Ottóné,
Mayer Emilné, Naményiné, Némethiné, Paksy
Imréné, Pusztay Sándorné, Dr. Popper Ala-
josi, Patayné, Rázso Gyuláné, Riesz Hen-
rikné, Roth Lipótné, Rösztler Richárdné,
Rothné, Saághy Gyuláné, Szunyogh Sándorné,
Szent-Királyi Tivadarné, Szepessy Gizella
Szöllőssyné, Simonffy Gyuláné, Tóth Gyu-
láné, Tüdös Jánosné, Vecsey Imréné, Végh
Gyuláné, Veressné Szathmáry Teréz, Zalay
Márkné.

Aporcai Eszti és Mariska, Beér Margit,
Buzás Röske, Buzás Erzsike, Bay Mariska,
Bernát Vilma és Szeréna (H. Pályiból) Boi-
ses Riza és Káta, Barta Aranka, Czech
Nelli, Csathó Iona, Draveczkey Annuska,
Draveczky Margit, Féyves Irén (B. Ujfalu),
Ferenczy Margit, Féyves Irén és Olga (B.-
Ujfalu) Fehér Anna, Fischbein Ilka, Fejes
Lidi és Gizella, Gyürffy Katinka báróné, Ger-
zon Adrienne, Haselmayer Ilonka, Hoffman Mar-
git, Hajdu Iónka, Imre Mariska (Nagy-Bánya),
Király Juliska, Kálmáncshelyi Irén, Mariska,
Király Irénke, Matkovics Anna, Mérey Ilonka,
Olehváry Ilona, Rott Ima, Rázso Mariska,
Róth Irén, Simonffy Vilma, Tóth Irénke,
Tüdös Erzsike, Vay Erzsike, Vecsey Ilonka,
Zalay nővérek.

Legújabb.

Temesvár. Febr. 8. A. D. E. eredeti táv-
irata. Szapáry Temesvárt, Gr. Szapáry
Gyula miniszterelnök, Temesvár országgyűlési
képviselője tegnap délelőtt kilencz órákor vá-
rosunkba érkezett, a Szegedről jövő vonattal
A jözsefkülvárosi pályaudvarban óriási közön-
ség várta a miniszterelnököt — s beláthatlan
kocsisor kísérte be a városba a püspöki paló-
tába, ahol megszállott. Délután négy órákor
a városi vigadó nagy termében megtartott
pártgyűlésen átvette Szapáry a képviselői
megbízólevelet — s ez alkalommal minduntan
megújuló éljenzésektől kísérve nagyhatású
beszédet mondott. Büszkén s jogos önérzettel
hivatkozott a párt fényes diadalára, s eleven
argumentumokkal czafolta meg ez ellenzék
ráfogásait, melyeket a párt bomlásáról világgá
bocsátottak, A szabadelvű párt egysége szí-

ládabb mint bármikor volt, s erejébe és
igazságos ügyébe vetett teljes bizalommal
fog reform munkálataihoz. — A kimagasló
mozanatokban gazdag beszéd óriási hatást
tett. Este nagy fátylászmenet volt, melyen
ugyszólván az egész város részt vett — este
bankett a vigadóban.

Vegyes hírek.

* Megrázó találkozás. Szibériában a vas-
építésnél kényszer munkára ítelt fegyenczek
is közreműködnek miké folytán néha oly
megrázó jeleneteknek lehet az ember tanuja,
amilyet ha regényben írának, azt mondanák
rá, hogy nagyon valószínűtlen. A fegyencz-
munkások közt volt egy öreg paraszt, akit
számos évre Szakhalin szigetére száműztek
azért, mert az iszpravnokra kezét emelt. Több
más társával együtt a szibériai vasúthoz ren-
delték, földmunkálatokra. Nyugodtan, esen-
desen végezte a dolgát s nem sokat törődött
a körülötte történetekkel. Egyszer csak feltű-
nik neki egy katona, a fegyenczeket őriző
század körül. A falügyelő éppen másfelé járt,
megszólította tehát a katonát: „Hova való
vagy, hogy hívják?“ De a szolgálati szabály
ropant szigorúan megtilt a fegyenczekkel
való minden közlekedést. — „Nézz reám, de
jól nézz meg, én vagyok a kurski paraszt!“
A katona tágra nyitott szemekkel, merev
tekintettel bámult az öregre, aki atyja volt.
azután egész testében elkezdett reszketni,
a fegyver kiesett a kezéből s összerogyott. Az
öreg rá esett, csókoka halmozta el, hízelt
neki, azután ő is eszméletét veszítette. A fe-
lügyelők odarohantak, mert mikor látták, hogy
a katona szorosan átölelve tartja az öreget,
merényletet gondoltak. Mind a kettőt a kór-
házba vitték, hol nagynehezen életre kelte-
ték őket, de már akkor a fiu és az apa is
őrült volt.

* Jókai jubileuma és a svédok. Jókai Mór-
ról ötvenéves irói jubileuma alkalmából a
svédok is meg akarnak emlékezni. Birger
Schöldström az ismert svéd író, kinek műkö-
dése előttünk már csak azért is érdekes lehet,
mert megtanulta nyelvű ket s pár év előtt
egész kötetben írta meg Petőfi életrajzát, kö-
zelébb levelet intézett Szana Tamáshoz, a
Petőfi társaság titkárához, elmondva, hogy
Jókai a „nagy regényíró“ a svédoknél is
igen népszerű s a stockholmi irói körök már
most készülnek, hogy öt jubileuma alkalmá-
ból üdvözöljék Birger Schöldström már el-
is kérte a költő legutolsó arcképét, hogy
azt valamelyik illusztrált vállalatban bemu-
tassa. E hír kapcsában megemlítjük, hogy
Birger Schöldström folyvást nagy érdeklődé-
ssel viseltetik Magyarország iránt, Legutóbb
szabadságharcunk illusztrált történetét ren-
delte meg oly czélból, hogy történetünk ez
emlékezetes korszakát honfitársaival bővebben
megismertesse.

* Bele örült a fájdalomba. Komáromban
Takáts József kir. mérnök három gyermekét
vesztette egymás után. Sorra ölte meg őket
a difteritisz. Az apa nap-napról napra komo-
rabb lett, míg végre e méje meghabborodott. Pár
napja dühöngés fogta el. Életben maradt
gyermekét és feleségét meg akarta ölni. A
dühöngő ember azután az ablakon át fenye-
gette fegyverével a járókelőket, folyton kia-
bálva: „Megöltétek a gyermekeimet.“ A kö-
vetkező pillanatban meg kortes nótták éne-
kelt. Csak nehezen tudták lefogni és kény-
szer-zubbonyban a kórházba vinni. Onnan Bu-
dapestre szállítják a lipótmezei tébolydába.
Esete mély részvétet keltett városszerte.

A második négyes.

(Monológ a karton bál után.)

Helyes! Tehát ő nagysága öltözködik.
Én pedig várjak itt reá, és mulassam magam
annak a számtalan apró csecsebecsének a

megbámulásával, a mivel ez a barátságos kis szalon el van halmozva. Ez nem lenne éppen rossz, csak legalább informálva volnék az iránt hogy meddig is tarthat egy modern szép asszonynak az öltözködése. En azt hiszem, hogy a meddig a „merő chich“ pongyola uszályát elrendezi a szobalány, hogy a lánczok „festői alakzatban“ omoljanak végig a sugar termeten — no meg az ígész, apró fűrtöcskék öszhangzatos rendbe jöjjenek a homlokon. Az pedig magától érthető, hogy az elmaradhatlan fehér csökezesbendőnek is bizonyos szertartással kell kézbe kerülnie. Egy commo il faut hölgynek okvetlenül kell valamit mindig a kézben tartani, a mivel esetleg, idegesen foglalkozzék, vagy amit darabokra szakgathasson: bálban pihecs legyezőt, szalonban zsebkezdőt. Hát én szentül meg vagyok győződve, hogy mindenre sok idő szükséges.

De ugyan hány óra? Csak fél tizenkettő múlt. Kissé talán korán is jöttem. Tudnom kellett volna, hogy elegáns hölgy tizenkettő előtt nem fogad. De hát ha már egy ember rászánja magát, hogy ünnepeles „feketét“ öltözzön, és elinduljon vizitre, aztán már tíz óra után az egész toilettel készen van, még csak a parfüm hiányzik: hát csak nem várhat otthon délig a rettenetesen feszélyező „anczugban.“

De eni! El is felejtettem, hogy a bál után ő nagysága sokkal hosszabb pihenőt engedhet magának, mint rendszeren szokta. Hja, a gyöngéd szilfideknek nem lehet olyan szívós, strapás természetük, mint nekünk, a kik fel sem veszünk egy éjszakai nem alvást.

Szegényke! Talán éppen akkor kelt föl, mikor a jövelemről értesítették. De azért tudom, ő a világot sem haragszik, sőt bizonyára kellemesen van megépeve, hiszen oly szereretremető volt egész este hozzám.

De furcsa is az egész dolog! En a bálba lenni! Három év óta nem történt ilyesmi velem. (A frakkom, az igaz, hogy valamennyi bálon ott mulattott, de nem rajtam, hanem Elemér barátomon, a ki pártját fogta frakkomnak, hogy ne unja magát. Ez a fiu alighanem megharagszik reám. Szombat este azt mondtam neki: Sajnálom, de a frakkot ma nem adhatom oda, magam is bálba megyek. Elemér azt mondta: Nem tesz semmit. Annál jobban mulatunk! De azért nem volt ott a bálban. Hm! Talán csak nem a frakk miatt?)

A bálban a szemem mindjárt megakadt „ő“ rajta. Lelkemre, bájos teremtés, szeretném megismerni. Közelébe tolokodtam s hallom, a mint éppen mondja egy csinos ifjunak: Sajnálom, de a második négyesre már van tánczosom. (Hogy ne lenne ilyen angyaluak!) Később látom, hogy valaki egy kis levélkét ad át neki, a mit ő rögtön elolvastott. Nem tudom mi lehetett a levélbe írva, de annyi bizonyos hogy a hatás nagy volt. A hölgy arczsine pirosból — fehérre, s fehérből pirosra vált, s a legyező a hasonló eseteknél elmaradhatlan tényező, majdnem áldozata lett az apró, ideges ujjak keztyübe rejtett — haragjának. Ekör vállon ütött valaki!

A szép asszony férje volt, a ki örömmel ismert bennem régi pajtására, s egyenest vitte a nejéhez: „ő“ hozzá, ahhoz a gyönyörű teremtéshez, a ki a második négyesre már el van ígérkezve. O nagyon nyájasan fogadott, én zavart is voltam és elragadtatott is, — olyannyira, hogy felkértem — a második négyesre. Persze — rögtön megbántam, mert lelki szemem előtt ott lebegett a — szégyenteli biztos kosár. De — ámulat len azt a második négyest meg kaptam.

Még most sem értem teljesen a dolgot. De nem is kutatom. Elég az, hogy az egész este jól mulattam, és hogy férj és nő szívélyesen meghívtak házukhoz. Más ember várt volna egy hetet vagy legalább három napot: én már ma eljöttem. Bizony ügyetlenség tőlem ez a gyors látogatás! De hát én teljes életben egyszer követtem el ügyességet, a mikor ugyanis nagynénémnek kosarat adtam,

a ki megkérte kezemet egy fiatal kisasszonyka számára. Evvel a tettemmel sem dicsekedhettem sokat a — diszkreáció miatt.

De készüljünk a társalgáshoz, amiben „ő“ előtte be kell igazolnom, hogy szellemes fiu vagyok és valóban méltó a második négyesre. — De tekintsük még egy kissé körül? Pompás berendezés! Kissé bizar ugyan de rendkívüli a simetria! Lássuk csak, miféle könyv ez? Ah, egy kis levélke van alatta, csak úgy hanyagul ide rejtve. A czim „neki“ szól... Éppen olyan formájú, mint a tegnapi bulletin, a mit a bálba kézbesítettek — olyan sürgőse. Nini! Elemér barátom névjegye rajta ez meglepő! Ugyan mit írhat ez a kópé egy szép asszonynak! Illik, nem illik! En elolvastom.

Nagyságos asszony! Végtelen sajnálatomra le kell mondani jogaimról a — második négyesre. Erős influenzát kaptam, s kénytelen vagyok az ágyat örízni. Bocsanatért esedezik kezesókoló hive. No ez aztán érdekes!

Tegnap este még teljes egészségben volt nálam a fiu... Ugy látszik mert frakkot nem kapott, hát sietett az influenzát kapni meg. A mentés nem annyira ügyes, mint — alkalmoszerű. Mire nem jó az influenza! — Mégis a doktorokat kivéve, minden ember haragszik rá. Pedig még szivességet is tesz néha a gavalléroknak. De csitt! Legyünk eszedesen! Haik lebegő léptek nesztét hallom, ő nagysága kész a toilettel... Csacska.

OSARNOK.

Megölt lélek.

— Elbeszélés. —

Vértesi Gyulától.

(Folytatás)

Boszusan harapdálja az ajkait a fiatal huszártiszt, mikor erre gondol. Eszébe jut neki egy bolondos história, s maga előtt látja a kapornoki angol-kert óriás hársfái alatt azt a kigyuladt arczu. égő szemű szép asszonyt, aki elefántesont legyezőjét kettétörve, odadobta a lábai elé s gunyos, megvető mosolyal mondta.

— Magának csak egy emlék kell tőlem? itt van!

S rá se nézett többé. Nem, akar ismét ugri járnai, annál kevésbbé, mert Tartaly Ákoshoz nem fűzi az a viszony, ami Kapornoky Lenczihöz fűzte. És elvégre is ott is mit használt az ő nagylelkűsége — a menyecke mégis csak megcsalta az urát mással, őt pedig kinevette.

Most már több esze van. S valóban nézzék meg önök jól, amint a hosszú gesztenyefasorban a délczeg tiszt ott lovagol a szép asszony mellett, s epedő, forró vágygyal szegezi rá a szemét, s egész hozzá simulva beszél neki lágy, suttogó hangon — valóban nem úgy néz ki mint aki apró szerelmi jelvényeket koldul.

Sokat, nagyon sokat kér: szerelmet, csókot, üdvösséget.

A zöld alagut alatt haladó két lovasalak körvonala élesen kiválik a szintelen, tiszta levegőben, egy-egy ritkásabb ág között áttör a napsugár, s fénycsikokatvet lóra, lovasrakórán le-sárgult falevelek mint apró sárga pillék szalognak a levegőben, s a meleg őszi nap édesbus hangulata mint valami aranyos fátyol úgy terül el az egész vidék felett. Az ut mentén két oldalt szorgalmas népség gyűjti az illatos szénát, pajkos legény átkarol egy szép menyecskét, s mikor az szabadkozni kezd, s a férjét emlegeti — a legény dévajon rámutat a lovagló párra.

Sohse komédiázz Mari lelkem, látod, annak a szép asszonynak se ura az a tiszt ur, aki mellette lovagol, oszt, majd hogy a vállára nem borul. Uri tempó az lelkem...

Hanem ez az uri tempó még az uraknak is szemet szur.

— De boldog ember az az Oszkár! — mondogatják itt is, ott is, kaszinóban, egyletekben, korcsmákban, kávéházakban.

Es Mari néni is mondja az önlök... — Ákos Ákos, baj lesz belőle, a feleséged mindég azzal a katonával lovagolhat.

Ákos ur egyet ránt a vállán.

— Hagy lovagoljon. Ne féljen néném, nem szeret bele. Jégdarab van annak az asszonynak a szive helyén.

Az elnök ur különben egy idő óta vigasztalgatja már magát. Keres és talál olyanokat, akiknek nem jég van a szívök helyén.

És miért ne lenne szabad neki? Hiszen azért nem hanyagolja el a feleségét sem. Sőt mindég szenvedélytől égve zárva karjai közé a kívánatos kis asszonykát is.

Is? Természetesen. De hátha az is úgy tenne, hogy ő csak is lenne az egész játékban.

Még a vére is felforr e gondolatra! Hogy az ő nevét, becsületét merné beszennyezni az az asszony. Még gondolatnak is bolond.

Pedig ha most ugy együtt lovagolva látná őket — alighanem gondolna valamit.

A két ló szorosan egymás mellett, lépésben megy s a rajtok ülő két alak, a távolból ugy látszik, mintha csak egy lenne, egymáshoz oly közel vannak.

— Hagyjon magamra — mondja a szép nő — Fáj a fejem, s ugy érzem, mintha minden vérem az agyamba tódulna. Ne beszéljen tovább. Bűn, hogy mondja, bűn, hogy hallgatom.

Cserépy egyet sodorit a bajszán — s beszél tovább. Tudja ő, mit jelent az, mikor egy nő így beszél Hallgatást kér, hogy annál többet beszéljen az ember.

Csak nem fuj most retirádát, mikor az ellenség visszavonul. Csak utána! S mint afféle stratégia, a terephöz alkalmazkodik. A terep pedig, legalább eddigi megfigyelése az mutatja: egy ábrándozásokra hajló női szív s ehhez kell először beszélni.

A főhadnagy urnak erre is van methodusa kulcsa. Mert hát hiába, előzetes tanulmányok nélkülne merjünk hadat üzeni a női sziveknek i és tudni kell, hogy kinél-kinél miyen harmonia a legcélravezetőab.

Van, akit egy mámoros pillanat hevében kell kapitulációra bírni, vannak erényes nők, akikhez hódoló alázattal kell közeledni; s szidni a bünt, a szenvedélyt — s szidalmazás közben megkezdni az ostromot; van aki lü, jó feleség lenne, ha vére nem lenne — van, aki gyönyörét leli a bűnben, van, aki bűnnek tartja a gyönyört, van aki kikacagja a viszonyokban az idealizmust, van aki azt keresi.

S a főhadnagy ur meg van róla győződve hogy Irma ilyen, a mellett, hogy könyelmű és kaczer.

Itt óvatos és költői támadásra lesz szükség. Adjuk az ábrándozó legényt!

— Higyje el, nem olyan szerelem az, amit én érzek, mint a többieké. Nemesebb tisztább tűz az. Látja mikor ezen a kedves őszi reggelen, itt a tiszta, fényes égbolt alatt, a lassan, hervadó táj hangulatában, rám néz ezekkel a sötét nagy szemekkel — csak egy vágy él bennem, hogy válna kövé itt minden körülöttünk, a rét, a fák, a napsugár, a kék ég — mi ketten is, s nézne rám így, így örök időkig...

S amint e perczben Irma belenezett a fiatal férfi szemébe, ugy tünt fel neki, mintha ott csakugyan valam tiszta fény ragyogna. S a csendes halk hangban sem hallotta a szenvedély, a birási vágy reszkető zúgását.

Az első férfi, aki önzetlen, tiszta szerelmet kínál neki!

(Folyt. köv.)

Kereskedelmi és iparkamara.

Vállalkozók figyelmébe. A m. kir. államvasutak igazgatósága az 1892 évben összegyűlendő üres hordói eladása céljából pályázatot hirdetett, mely körülményt oly megjegyzéssel hoztuk az érdekeltek tudomására, hogy az ide vonatkozó közlekedési feltételek az alóirt keresk. és iparkamara hivatalában (N. Hatvan utca 1443 sz. a.) a hivatalos órák alatt

megtekinthetők. Debreczen 1892. január 27. A kereskedelmi és iparkamara.
Értesítés. A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumnak alólírt kamarához intézett leirata értelmében értesítettnek az érdekelt körök, hogy a török és bolgár származású árukkal való elbánás tekintetében további intézkedésig változás nem áll be. Debreczen 1892 január 27. A kereskedelmi és iparkamara.

MENETREND.

1891. Október 1-től.
 Debreczenből indul:

B.-pest—N.-Várad felé (gyv)	reggel 8 ó. 44 p.
" "	délben 12 ó. 52 p.
" "	este 10 ó. 31 p.
Csak N.Várad felé	d. u. 3 ó. 34 p.
Szatmár felé	d. u. 3 ó. 24 p.
" "	este 7 ó. 45 p.
" "	éjjel 3 ó. 09 p.
Kassa felé	reggel 8 ó. 32 p.
" "	d. u. 3 ó. 39 p.
" "	este 7 ó. 40 p.
Nánás felé:	(m. á. vasutttól reggel 5 ó. 48 p.
" "	d. u. 3 ó. 19 p.
" "	reggel 6 ó. 04 p.
" "	vásártérről d. u. 3 ó. 38 p.
Füzes-Abony felé:	(m. á. vasutttól éjjel 4 ó. 26 p.
" "	d. u. 4 ó. 31 p.
" "	vásártérről éjjel 4 ó. 37 p.
" "	d. u. 4 ó. 44 p.

Debreczenbe érkezik:

Budapest—N.-Várad felől:	éjjel 2 ó. 44 p.
" "	d. u. 3 ó. 09 p.
" "	(gy. v.) este 7 ó. 06 p.
Csak N.-Várad felől:	reggel 7 ó. 42 p.
Szatmár felől:	reggel 8 ó. — p.
" "	délben 12 ó. 31 p.
" "	este 10 ó. 16 p.
Kassa felől	reggel 8 ó. 06 p.
" "	délben 12 ó. 36 p.
" "	este 7 ó. 20 p.
Nánásról:	(vásártérről reggel 8 ó. 09 p.
" "	este 5 ó. 56 p.
" "	(m. á. vasúthoz reggel 8 ó. 17 p.
" "	este 6 ó. 05 p.
" "	vásártérről reggel 8 ó. 18 p.
" "	d. u. 4 ó. 45 p.
Füzes-Abony felől:	" m. á. vasúthoz reg. 8 ó. 27 p.
" "	d. u. 4 ó. 54 p.

Budapestről Debreczenbe indul:

reggel	8 ó. 30 p.
este	7 ó. — p.
d. u.	1 ó. 50 p.

Faüzletre

és
iparvállalatra
 alkalmas telek (a régi gőzfavágó) a pályaudvar átellenében és a közraktár tőszomszédságában, 4 szobából és konyhából álló lakházzal,

örök áron eladó

vagy **b é r t e a d ó**
 és május elsején átvehető.
 Értekezhetni a tulajdonossal Széchenyi-utca 1771. sz. a.

valuta-szabályozás

kérdése ténylegessé vált. Február hó közepén az ankettek összeülnek, hogy annak keresztülviteléről tanácskozzanak s nemsokára a valutaszabályozás bevezetett tény lesz. — Már ma egész tisztában van mindenki aival, hogy a **valutá szabályozásnak** következménye nagy és soha nem gondolt felvirágzás lesz minden téren, de különösen az értékpiacon. Ajánlható tehát bárkinek **folyópénzét** és esetleges **takarékpénztári betéteit** értékpapírok vásárlására felhasználni. Az értékpapírok kicserélése mások ellenében, melyek nagyobb kilátást nyújtanak, szintén előnyös lesz. — Felajánljuk szolgálatainkat és szívesen készvagyunk szóbeli, vagy írásbeli felvilágosításokat adni. Kérdések üzletkötésre nem kötelezünk.

Betéti társaság Dirnfeld testvérek
 Budapest, V, fürdő-utca 4. sz.

Mikádó-Thea.

Ezen thea finom ízénél, teljes aromájánál és kellemességénél fogva, egyesíti magában mindazt, hogy családok és társaságok által előnyben részesíttessék. 1 font 4 ft. Pecco-Souchong thea 1 font 2 frt 50. Az évek hosszsora óta létező és közbecsülésnek örvendő czégg kezdekedik, a megrendelések pontos és lelkiismeretes teljesítéséről. Megrendelések 10 fonton felül franco küldetnek minden postaállomásra. Illusztrált árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

Au Mikádó cs. és kir. udvari szállító a belga kir. udvari szállítója.

Bécs, Istvánpiacz I., Schulerstrasse. 3

10092. tkv.
 1891.

III.

Arverési hirdetményi ki- vonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. T. Békési Andrásné Juhos Sára végrehajthatónak Jenei János végrehajtást szenvedő elleni 39 frt 85 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a derecskei kir. járásbírószék) területén lévő, Derecske községben fekvő a derecskei 2711. sz. tjkvben A + 1320 hrszám alatt foglalt Jenei János tulajdonát tevő 1129. népsorszámu házas udvarra 400 frtban és a derecskei 3212. sz. tjkvben. A + 2999. hrsz. alatt bejegyzet szőlő birtoknak Jenei Jánost illető felerészére 170 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi márczius hó 22-ik napján délelőtti 9 órakor Derecske község házájánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 40 ftot és 17 frtot az árverés megkezdése előtt készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben 1891. évi december hó 31-ik napján.

A Debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

NAGY KÁROLY
 kir. tszéki bíró.

Bécs, 1873. Érdemérem Budapest, 1885. Nagy díszokl. Eszék, 1889. Díszoklevél. N. Palánkán, 1887. arany érem. London, 1878. Díszoklevél.

Csik József

csász. és kir. kizárólag szabadalm.

első szerémi porland-czement- és vízhatlan mészgyár

BECCSINBAN.

Központi iroda és raktár: BUDAPESTEN, V. Rudolf-rakpart 8.

ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előjáróságok, valamint a n. é. építő-közönség kényelmére

Debreczenben Szabó Zsigmond fűszerkereskedő urnál raktárt tartok, hol saját gyártmányu

Portland-cement és vízhatlan mész

folytonosan legjobb és egyenlő jó minőségben kapható. — Árjegyzékek s magyarázat kívánatra késséggel megküldetnek.

Páris, 1867. Bronz érem. Kecskemét, 1872. Ezüst érem. Ujvidék, 1875. Arany érem. Szeged, 1878. Érdemérem. Trieszt, 1883. Arany érem.

Uj posztóraktár!

Tudatjuk a n. é. közönséggel, hogy
az egész országban
oly nagy hírnévnek örvendő

BRASÓI GYAPJUPOSZTÓKBÓL

a közelgő tavaszi idényre
nagy választék u
raktárt rendeztünk be
szokat a valódi tiszta gyapju minőségben

igen olcsón árusítjuk el.
Szabó Lajos fiai

Debreczen, Rózsatér.
Mintákat kívánatra készséggel küldünk.

GYENES LAJOS

női divat raktára
Debreczen, főtér, városház-épület.

Ajánlja:

Alkalmi és bálkelméket,

Legyező, virág és báli-belépőket,

PIPERE CZIKKEKET,

Menyasszonyi kossorukat és fátyolokat,

fekete és színes diszkötényeket,

NŐI RUHASZÖVETEKET,

MOSÓ VELEZEKET,

Gyapju és selyem kendőket,

férfi fehérneműket és

NYAKKENDŐKET,

FEHÉR és SZÍNES KÖTŐPAMUTOKAT.

Nagy raktár **sirkoszoruk és szalagokban.**

Női ruhák etkészítetését saját szöveteimből elvállalom.

Debreczeni és Budweiszi gyátrmányú

a g y a g k á l y h á k

Dolhai, Chinovizi Nadrági és Friedlandi

v a s k á l y h á k

fa- és szén-fűtésre,

szabályozható köpeny és Meidingi-kályhák,

acél vagy zománcozott köpenyvel.

Legnagyobb raktár korsolyákban.

Halifax, Merkur, Matador és Rohonczy

rendszerekben, sima palirozott és állanyozott (nikl) kivitelben.

Tengeri-kézi-morzsolók

különbéle rendszerek szerint.

Tánczos R.-féle szabadalmazott (patent) tűzmentes betörés ellen biztosított

penészekrenyek és kazeták

egyedülki képviselők

TÓTH GYULA

e löbb TÓTH LAJOS és TÁRSA,

vasáru üzletében DEBRECZEN,

A VÁROSHÁZA SARKAN.

